

OSB-İMES İŞÇİ BÜLTENİ

*“İşçi sınıfının
kurtuluşu
kendi eseri
olacaktır!”*

İşçi Bülteni Özel Sayı No: 290

Nisan 2008 * Fiyatı: 25 YKr

Güvenceli çalışma ve onurlu bir gelecek için 1 Mayıs'ta Taksim'e!

İşçi ve emekçi kardeşler!

İşçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs'ın öngünlerindeyiz. Bizleri kölelik zincirleri altında esir almaya çalışan sermaye düzenine öfkemizi tüm dünyadaki sınıf kardeşlerimizle birlikte haykırmaya hazırlanıyoruz.

Kardeşler!

Bu köhnemiş düzen bize kölelik zincirinden başka bir şey veremez. İnsanca yaşanacak bir asgari ücreti bile bize çok görenler hiçbir sosyal hakkı kendiliğinden bize vermezler. Onlar, '99 deprem enkazında mezarda emekliliği

getirenlerdir. Onlar bugün SSGSS Yasa Tasarısı ile sağlık ve emeklilik hakkımızı tamamen ortadan kaldırmaya çalışırlardır. Onlar yarın "istihdam paketi" ile kıdem tazminatı hakkımızı gaspetmeye hazırlananlardır. Onların tek düşüncesi daha fazla kâr elde edebilmek, emperyalist efendilerinin bir dediklerini iki etmemektir.

Anayasal hakkımız olan sendikal örgütlenme hakkımıza işten atma, cop ve gözaltılarla saldırırlar bize demokrasi veremez. Onların demokrasisi koca bir yalandan ibarettir. En sıradan demokratik hakkımızı kullandığımızda

bile azgın devlet terörüne maruz kalıyoruz. Emegimize sahip çıktığımızda patronu, yasaları, kolluk güçleri ve işbirlikçileri karşımıza dikiliyor. Çünkü onların bizden tek istediği onların her istediğini yapan itaatkar birer köle olmamızdır.

Emperyalistlere kölelikte sınır tanımayanlar bize özgürlük ve kardeşlik getiremez. Onlar, kendi dilini konuşmak, kendi kültürünü yaşamak isteyen Kürt emekçilerini sokak ortasında katledenlerdir. Onlar, emperyalistlerin Ortadoğu üzerindeki hain planlarına taşeronluk etmekte en küçük bir tereddüt göstermeyelerdir. ABD'ye hizmet uğruna bizleri dün Kore'de, bugün Afganistan'da, yarın İran'da cepheye süren ve sürecektelerdir. Onların tek emeli emperyalistlerin hüküm sürdüğü bu köhne dünyada kendilerine daha fazla yer bulabilmek, Ortadoğu'nun ileri karakolu görevini her ne pahasına olursa olsun sürdürebilmektir.

Kardeşler!

İnsanca bir yaşam, özgürlük, eşitlik ve kardeşlik bizlerin ellerindedir. Kendi sefil çıkarlarından başka bir şey düşünmeyen patronlar sınıfına karşı tek yol örgütlenip mücadele etmektir.

Örgütlenip mücadele ettiğimizde nasıl kazanabildiğimizi son bir yılda hep birlikte

gördük. 1 Mayıs 2007'de burjuvazinin her türlü saldırısına rağmen 1 Mayıs Taksim Meydanı'nı işçi sınıfının devrimci öfkesi ile kuşattık. Türk Hava Yolları'nda, Telekom'da, Novamed'de, Tekel'de ve tersanelerde üretimden gelen gücümüzle emegimizi gaspetmeye, bizleri güvencesiz, sendikasız ve kölece koşullar altında çalışmaya mahkum edenlere karşı emegimizi ve onurumuzu savunduk. Sağlık hakkımızı gaspetmeyi amaçlayan SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı aylardır onbinler olarak tepkimizi haykırıyor, sağlık ve emeklilik hakkımıza sahip çıkıyoruz.

İşçi kardeşler!

Mücadelemizi daha da büyütebilmek, kazanımlarımızı daha da güçlendirebilmek için 1 Mayıs 2008 bizi bekliyor. Kapitalist ücretli kölelik düzeninin bize dayattığı güvencesiz çalışma, geleceksiz yaşam koşullarına karşı sınıf kinimizi kuşanıp taleplerimizi haykıralım. Tüm dünyadaki sınıf kardeşlerimizle birlikte özgür ve eşit bir dünyanın yaratılması mücadelesinin ellerimizde olduğunu bilelim!

İMES'in atölyelerinden, Dudullu OSB'nin irili-ufaklı fabrikalarından çağlayan bir nehir olup 1 Mayıs Taksim alanına akalım!

OSB-İMES İşçileri Derneği

OSİM-DER'in 1 Mayıs etkinlikleri başladı...

OSB-İMES İşçileri Derneği 3 hafta önce gerçekleştirdiği üye toplantısında 1 Mayıs hazırlıklarını tartışmış, bu çerçevede çeşitli etkinlik planlamaları yapmıştı. Bu çerçevede Kadın İşçi Komisyonu 5 Nisan günü "Sosyal yıkım saldırıları ve emekçi kadın" gündemli bir panel gerçekleştirdi.

Panelde önce Kadın İşçi Komisyonu adına SSGSS Yasa Tasarısı'nın emekçilere ve daha da özelden emekçi kadınlara yönelik hangi yeni uygulamaları getireceği anlatıldı. Ardından Emekçi Kadın Komisyonları adına yapılan sunumda SSGSS Yasa Tasarısı diğer sosyal yıkım saldırıları ile bağlantılı bir biçimde anlatıldı. SSGSS Yasa Tasarısı üzerinden yürütülen mücadelenin kısa bir dökümü yapıldıktan sonra yasa tasarısının mecliste görüşüldüğü bugünlerde bu mücadelenin daha da güçlenerek devam etmesi gerektiği vurgulandı.

6 Nisan günü HSGGP tarafından Kadıköy'de gerçekleştirilecek miting ve 1 Mayıs'a çağrı yapıldı.

Yapılan sunumların ardından soru-cevap bölümünde SSGSS Yasa Tasarısı'nın etkileri üzerinden canlı tartışmalar yaşandı.

1 Mayıs hazırlıklarından biri olan bu panelin ardından 12 Nisan günü Genç İşçi Komisyonu bir toplantı düzenleyecek.

13 Nisan'da ise OSB-İMES işçileri 1 Mayıs'ı tartışmak üzere bir kez daha bir araya gelecek. Bunun dışında yerel toplantılar ve ajitasyon-propaganda materyalleri ile 1 Mayıs'a hazırlanacak olan OSİM-DER'liler 27 Nisan'da da bir piknik gerçekleştirecekler.

Uzlaşma yalan, mücadeleye devam!

Sermaye hükümeti büyük bir kararlılıkla SSGSS Yasa Tasarısı'nın hayata geçirmek için çaba harcarken işçi ve emekçilerde aynı kararlılıkla tasarıya karşı mücadele ediyorlar.

Hepimizin hatırlayacağı gibi 13 Mart'ta gerçekleşen kitlesel Taksim eylemi ve 14 Mart'ta gerçekleşen iş bırakma eyleminin ardından hükümet geri adım atmak zorunda kalmış, Emek Platformu'nu bir kez daha görüşme masasına çağırmıştı. Ancak Emek Platformu tabandan gelişen bu güçlü eylemlilik dalgasına yaslanarak tasarıyı püskürtmek yerine kazanılmış haklarımızı masa başında pazarlık malzemesi yapmayı tercih etmişti. Birkaç maddede yapılan kısmi düzeltmelerin ardından Bakan "Anlaştık!" derken bu baylarda bakanın arkasında güler yüzlü bir fotoğraf çektirmişlerdi. İşçi ve emekçiler arasından bu tabloya duyulan öfkeyle emek Platformu'nun bir kısmı (DİSK, KESK, TMMOB, TTB ve TDHB) mutabakatlarını geri çekerek mücadeleye devam dediler.

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu da daha ilk günden bu mutabakat tablosunu mahkum ederek mücadeleye devam dedi. Kazanılmış hakların pazarlık malzemesi yapılmayacağını söyleyen platform yasa geri çekilene kadar mücadeleye devam edeceğini söyledi.

Yasanın mecliste görüşülmeye başladığı ilk gün olan 27 Mart günü Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu Kadıköy ve

Aksaray'da oturma eylemindeydi.

1 Nisan günü Haydarpaşa Numune ve Okmeydanı hastaneleri önünde buluşan platform bileşenleri yine sermayenin "Uzlaştık!" yalanlarına karşı "Uzlaşma yok, direniş var!" diyerek meydanlardaydı. Numune'den Kadıköy'e doğru yürüyüşe geçen işçi ve emekçiler önce yolun tek şeridini, daha sonrasında ise tamamını trafiğe kapatarak Kadıköy iskele meydanına kadar yürüdüler. Binlerce emekçinin katıldığı yürüyüşte hem sermaye hükümetine hem de kazanılmış hakları pazarlık malzemesi yapan sendika bürokratlarına karşı öfkelerini gösterdiler.

6 Nisan günü ise Kadıköy'de SSGSS Yasa Tasarısına karşı büyük bir miting gerçekleşti. 30 bini aşkın işçi ve emekçinin katıldığı mitingde Tepe Nautilus ve Haydarpaşa Numune'den yürüyüşe geçen onbinler tasarıya karşı mücadelelerini kararlılıkla sürdüreceklerini

söylediler. Sendikalı işçilerin etkin katılımıyla adeta 1 Mayıs provasına dönüşen mitingde yoğun yağmur ve rüzgara karşın emekçilerin kararlılığı ve coşkusu hiç dinmedi.

Miting boyunca “Genel grev genel direniş!” ve “Şalter inecek, bu iş bitecek!” sloganları sıklıkla atılırken kürsüden yapılan konuşmalarda da mücadeleye devam kararlılığı vardı. Kitlenin coşku ve kararlılığının hiç dinmediği miting işçi sınıfı cephesinden güçlü bir 1 Mayıs provasına dönüştü. OSB-İMES İşçileri Derneği de diğer sınıf kardeşleri ile birlikte miting alanındaydı. “Sağlıkta yıkıma mezarda emekliliğe geçit yok!” pankartı ile mitingde katılan OSİM-DER’liler mitingin coşkulu atmosferinin de bir parçasıydılar.

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu 6 Nisan mitinginin ardından 10 Nisan’da bir kez daha sokaklardaydı. DİSK, KESK, TTB ve TMMOB’un çağrısını yaptığı eylemde Unkapanı’ndan Çalışma Bölge Müdürlüğü’ne yürüyen emekçiler burada da tasarıya mutabık olmadıklarını dile getirdiler.

İşçi ve emekçilerin bu haklı öfkelerini alanları kuşatırken sermaye hükümeti de IMF’nin emirleri doğrultusunda tasarıyı meclisten geçirmeye çalışıyor. Bugüne kadar bu tepkiyi görmezden gelen, kısmi düzeltmelerle bizleri kandırabileceğini sanan sermaye hükümetine karşı işçi ve emekçiler mücadeleye devam ediyorlar.

Hükümet sosyal güvenlik hakkımızı gaspetmekte

kararlı, kıdem tazminatı hakkı da sırada!

Biz karşı çıkarsak yapamazlar!

Mart başında meclis gündemine getirilen SSGSS Yasa Tasarısı, üç saatlik iş bırakma eyleminin ardından sendikalarla görüşülmek üzere “geri çekildi”. Ardından göstermelik bazı değişikliklerle ve sendika ağalarının onayı ile yeniden mecliste görüşülmeye başlandı.

Hükümetin gündeminde sosyal güvenlik hakkından sonra kıdem tazminatı hakkımız var. İş başına geldiğinden bu yana yalnızca işçilerin elinden neyi alabileceğini, hangi işçi hakkını nasıl yiyeceğini düşünen ve bunun için türlü yollara başvuran hükümet, “istihdam paketi” olarak tanımladığı paketinde kıdem tazminatının nasıl iç edeceğini de planlıyor.

Artık hepimiz biliyoruz ki, hükümetin amacı üzüm yemek değil, bağıcıyı dövmektir. Yani hiçbir şeyi düzeltmeyi değil, tersine tüm faturayı işçi ve emekçiye kesmek niyeti. Elimizde çok az şey kaldı. Adeta kırıntılar diyebileceğimiz kadar az şey. Çıkan her yeni yasa elimizden bir hakkımızı alıp götürdü. Şimdi iki geniş kapsamlı saldırı yasası ile yüzyüzeyiz. Bu yasalar çıkarsa bizim için artık son kırıntılar da gitmiş olacak.

Bu yasalar çıkmamalı!

Hükümet ısrarlı. Bu yasalar çıkmazsa büyük krizler doğarmış. Güya sosyal güvenlik için bütçeden aktarılan kaynaklar büyük bir açık yaratıyormuş vs., vs... Tüm bunların yalan olduğunu biliyoruz. Çünkü, bütçe açığı işçilerin elindeki kırıntı haklardan değil, tam tersine işçilere yapılan haksızlıklardan kaynaklanıyor.

Bir kere bu ülkede, onmilyonun üstünde kaçak işçi çalıştırılıyor.

Ey hükümet yetkilileri, gel İMES’e, işçilerinin çalışma koşullarını gör, onların çalışma biçimini düzenle, kayıt altına al!

Ey hükümet yetkilileri, bu ülkede halen işçiler 7 bin gün prim ödeyerek emekli oluyor ve 500 YTL ücret alıyor. Ama siz meclisinizde üç yıl oturanlara 6 bin YTL ücret bağlamayı görev biliyorsunuz. Bizden kesecekleriniz bunu karşılar mı?

Ey hükümet yetkilileri, siz ordu, polis ve Diyanet’e akıl almaz paralar akıtıyorsunuz. Bizden çalıp çırptığımız vergiler bunu karşılar mı?

Ey hükümet yetkilileri, bize gelince kara delik dediğiniz kaynakları, misliyle patronlara teşvik olarak aktarıyorsunuz. Ücretlerimizden kesilen primler bunu karşılar mı?

Biz işçiler, sizin bu yalanlarınızı ciddi bulmuyoruz, inanmıyoruz. Bizlerden çalıp çırptıklarınız sizin yediklerinizi karşılamaya yetmiyor. Bunu da en iyi siz biliyorsunuz ve daha fazlasına gözünüzü dikiyorsunuz. Kafanız sadece haklarımızı gaspetmeye çalışıyor. Şunu bilin ki, artık biz de ne yapacağımızı biliyoruz. Haklarımıza sahip çıkacak, yeni kazanımlar için mücadele edeceğiz.

Çünkü biliyoruz ki, biz karşı çıkarsak yapamazsınız!

Emekçi kadınlar 1 Mayıs'ta alanlara!

Merhaba...

Ben Samandıra'da bir çuval fabrikasında vardiyalı olarak çalışıyorum. Fabrikada sendika var ama sendikal haklardan sınırlı ve eşitsiz bir şekilde yararlanıyoruz. Ben işçi arkadaşlarıma bu yazıyla "birlik olalım" çağrısı yapmaktayım. Çünkü bir fabrikaya sendika sokmak zor. Ama bizde var, birlikte ve ortak bir mücadeleyle tüm sosyal haklarımızı eşit edebiliriz.

Ben rahatsız olduğum bir olayı sizlerle paylaşmak istiyorum. Ben ve iki arkadaşım yeni sendikaya üye olduk. Biz üye olurken ikramiye ve erzak fişleri veriyorlardı. Tam 5 defa gittik temsilcisinin yanına, bize de verin diye. Ama vermediler. 2 günlük üye idik. İkramiye ve erzak süresine kadar aidat kesmeyeceğiz dediler. Maaş bordosu verildi, bizden tam 23 YTL yani bir aylık aidat parası kesilmişti. Bu aynı uygulamayı başka işçi arkadaşlara da yapmışlar. Akşam serviste 2 arkadaş aynı olayı yaşadıklarını anlatıyorlardı. Sabah temsilciye çıktım. "Tam aidat kestir

erzak ve ikramiye isterim" dedim. Adam şok oldu, çünkü beklemiyordu. Olup biteni geçiştiren bir tutum sergiledi. Ancak beni oyalamadan cevap vermesini istedim. "Senin aidatında ne var ki, veririm" dedi. Bende "Sadece benim değil hepimizinkini istiyorum" deyince daha çok tuttu. O sırada bir yerleri aradı. Sonra benim ve arkadaşlarımız kesilen aidatlarını geri verdi.

Haklarımıza sahip çıkmak için tüm işçi arkadaşlarımı mücadeleye çağırıyorum. Özellikle emekçi kadınlara seslenmek istiyorum. Önümüzdeki günlerde gerçekleşecek olan bir mücadele günümüz var. 1 Mayıs'ta emekçi kadınların alanlara kitlesel katılımlarını istiyorum.

Samandıra'dan bir kadın işçi

Genç işçiler, azgın sömürüye karşı 1 Mayıs'a!

İşçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs yaklaşıyor. Sekiz saatlik iş günü talebiyle başlayan işçi eylemleri bizlere, yani işçi sınıfına eskiye nazaran daha iyi çalışma koşullarını sağlamıştı. İşçi sınıfının gerçek gücünü patronlara karşı gösteren bu eylemler aynı zamanda aşağılanan, horlanan ve tamamen kölelik koşullarında çalıştırılan biz işçilere karşı insanca muamele edilmesini zorunlu kılmıştı.

Tabii geçmiş nesillerden bizlere bırakılan bu miras hiç de öyle kolay kazanılmadı. İnsanca çalışıp yaşayabilmek için 1856'da Avustralya'da başlayan bu eylemlerde 1886 yılında Amerika'da işçilerin üzerine bombalar atılmış, sonrasında bu eylemlere öncülük yapan işçiler idam edilmiş ve süreklileşen bu eylemler yasaklanmıştır. Fakat bütün bunlara rağmen savunulan talepler uğruna mücadele sürmüştür ve kazanımla sonuçlanmıştır.

Can bedelleri pahasına kazanılmış olan bu haklarımız bizler sahip çıkmasını bilmediğimiz için bir bir elimizden alınıyor.

Özellikle sömürünün en katmerlisine maruz bırakılan biz genç işçiler için durum daha da kötü... Yorgun argın geldiğimiz işyerinde hiçbir hakkımız olmadan posamız çıkıncaya kadar çalıştırılıyor. En ufak bir hatada hakaretlere, küfüre hatta yaş daha genç olanlarımız dayığa maruz kalabiliyor. Yaptığımız onca iş, harcadığımız onca emek patronlar tarafından görülüyor bile. Onların tek

düşündükleri bizleri daha ucuza ve daha çok çalıştırarak kazanacakları milyarlar.

Öyle ki bizim sırtımızdan biraz daha fazla kar edebilmek için sigortalarımızı başlatmıyorlar. 18 yaşından küçük olanları ise kendi ceplerinden çıkmadığı için çıraklık okullarına göndererek bu dertten de kurtuluyorlar. Ancak kar hırısı gözlerini o kadar bürümüş ki haftada iki gün gidilmesi gereken çıraklık okuluna da sadece bir gün gönderiyorlar.

Tabii karşı karşıya kaldığımız bu kötü koşullara her geçen gün bir yenisi daha ekleniyor. SSGSS yasasıyla birlikte haklarımız iyice elimizden alınıyor ve en doğal haklarımız olan sağlık ve emeklilik bizlere iyice uzak terimler haline dönüştürülüyor.

Bütün bunlar biz yaşadığımız sömürü koşullarını kader olarak gördüğümüz ve değiştirmek için bir şeyler yapmadığımız için daha da ağırlaşarak karşımızda durmaya devam ediyor. Oysa ki bizlere dayatılan bu koşulları değiştirebilmek bizim elimizde. Yeter ki bunun bilincinde olalım ve insana layık çalışma ve yaşama koşullarını elde edebilmek için mücadele edelim. Hiç zaman kaybetmeden adım atalım.

Sigortasız çalıştırılmaya, düşük ücretlere, baskı ve hakaretlere, çıraklık uygulamalarına son diyebilmek için sesimizi 1 Mayıs'ta diğer işçilerle birleştirerek ilk adımı atalım.

OSİM-DER Genç İşçi Komisyonu

Pişkinliğin böylesi

“İş kaza”larına bir yenisi de And Sitesi’nden eklendi. Fazla yüklemeye yapmaktan vince asılı yük asansörü işçilerin üzerine düşüyor. 3 kişi yaralanıyor. Tam bir ihmalkarlık ve sorumsuzluk örneği bu olay. Ancak paradan başka bir şey düşünmeyen patronlar, bu olayda kendi suçlarını yine biz işçilerin üzerine yıkıyor. Sen önlemine alma, periyodik bakım yapma, sonra da işçileri suçla.

Bu olaydan birkaç gün önce de binadan taş parçalarının düşmesi sonucu işçiler yaralanmıştı. Ne yapıldı, ne önlem alındı? Hiçbir şey yapılmadı. Bir dahaki yaralanmaya kadar... Belki de bina çöküp altında onlarca işçi kalana kadar da hiçbir şey yapılmaz. Zaten daha sonra buna gerek te kalmaz.

Bir film gibi tıpkı, üç yaralı ikisi ağır. Hele de aynı yerde beş dakika önce 20-30 işçi için çay paydosu veriyorsan. Yani kaza beş dakika önce olsa tam bir facia olacak. Peki buna yol açanların vicdanları rahat olacak mı? Bizler, 20 işçinin yerine 3 işçinin yaralanmasına bir oh çekip şükür mü etmeliyiz. Yoksa o 3 işçinin yerine kendimizi koyup bugün onlara yarın bize mi demeliyiz. Tabii ki bize diyebilmeliyiz. Ateş düştüğü yeri yakıyor. Ateş, evde sabah uğurladığı

babasını, eşini akşam aynı kapıdan karşılamayı umanları yakıyor. Bir gün aynı durumda bizde olabiliriz.

Ben buradan And Sitesi işçilerine sesleniyorum. Bizler sesimizi çıkarmazsak bu tür olaylarla her an karşılaşabiliriz. Eğer biz kendimizi önemsemesek patronlar biz işçileri hiçbir zaman önemsemezler. O yüzden işçi arkadaşlarımızın başına gelen bu acı olayı protesto etmeliyiz. Aynı şeyin bizlerin başına gelmemesi için asalak patronlara “biz güçlüyüz, beraberiz ve bizim gücümüzü hafife alma”yın diyebilmeliyiz. Bu tepkiyi böyle olaylar karşısında anında göstermeliyiz. Bir tepki göstermek için illa ki bize de mi birşey olması gerekiyor? Nedir bu sessizlik, bu suskunluk? Patronlar bizleri bölüp parçalıyorlar. Çünkü biz işçilerin örgütlü gücünden korkuyorlar. O zaman bizler güçlerimizi birleştirip örgütlenmeliyiz. Tek bir yumruk gibi birleşmeliyiz. Bizler yan yanaysak güçlüyüz. Birlikte hareket edebilirsek kazanırız.

Önümüzde 1 Mayıs... Gelin tek yumruk, tek vücut olduğumuzu gösterelim. Gelin geleceğimiz ve onurumuz için omuz omuza 1 Mayıs’a yürüyelim.

OSB’den bir işçi

Artık yeter

Başlıkta belirttiğim gibi “artık yeter” diyorum. Niye mi? Açlığın, sefaletin, yoksulluğun her gün geçtikçe katmerleştiği bir ülkede bu kadarına “artık yeter” diyorum. “Bizim halkımız o kadar onurlu bir halk ki kimseden bir şey istemez.” (Tayyip Erdoğan)

Ey Tayyip Erdoğan! Sen işçi ve emekçilerin geç-gündüz demeden emeğinin gaspedilmesini sağla. Yok vergi, yok katkı payı, yok hava parası, yok su parası diye

elde avuçunda ne var ne yok el koy... 435 YTL asgari ücret vererek açlığa ve yoksulluğa mahkum et. Sonra da uşaklarına emir vererek gidin kömür, makarna, çorba dağıtın diyorsun. Hem insanları açlığa ve yoksulluğa mahkum ediyorsun, hem de onları kömür, makarna, çorba ve benzeri erzaklar vererek sana ve hizmet ettiğin sermaye sınıfına şükretmesini istiyorsun. Herhalde bizi kul-köle sanıyorsunuz. Ama yanıyorsunuz. Bu böyle gitmez. Sömürü düzeni devam etmez.

Eğer bu düzen böyle gitmez diyorsak, yeni dünyayı kendi ellerimizle yaratmalıyız. Asalak patronlar sınıfını yok etmeliyiz. Bu sorunu ancak böyle çözebiliriz. Biraraya gelip birleşirsek bunu başarabiliriz.

Filler tepişir, çimenler ezilir

Sermaye düzeni dönem dönem yapay gündemler yaratarak biz işçi ve emekçileri bu gündemler üzerinden kutuplaştırmaya çalışıyor. Bunun en son örneğine geçtiğimiz günlerde yaşanan türban tartışmalarında tanık olduk. Bu tartışmaların arkasından mazlum bir halkı katletmek söz konusu olunca aralarındaki tüm sözde anlaşmazlıklar bir anda ortadan kalktı. Şimdilerde ise AKP'nin kapatılması ve Ergenekon operasyonları üzerinden yeni bir kutuplaşma yaratılmaya çalışılıyor. Bu ayrışmanın 14 Mart 2008'de onbinlerce işçi ve emekçinin SSGSS yasa tasarısına karşı gerçekleştirdikleri iş bırakma eylemliliklerine denk gelmesi hiç de tesadüf değildir. Tam terse bilinçli bir tercihtir bu. Hem gündem değiştirilmek istenmektedir hem de işçi ve emekçiler arasında kutuplaşma yaratılmaya çalışılmaktadır.

AKP'nin kapatılması bugüne kadar gündemde değildi de bugün ne oldu? AKP aynı AKP değil mi? İşçi ve emekçilere saldırıda sınır tanımayan, bugüne kadar gelmiş geçmiş hükümetleri aratmayan ve uşaklıkta onları katbekat geride bırakan ve tam bir ABD ve sermaye uşağı olan bir parti değil mi? Ne oldu da, sermaye iktidarının bu sadık hizmetkarına adaleti mülkün temeli olan Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı kapatma davasını açıyor?

Bu kutuplaşmanın diğer bir muhatabı olan ulusalcı kanat ise bugüne kadar sermaye devletinin kirli işlerini yaptırarak için kullandığı işçi ve emekçi düşmanı çetelerdir. Bunlar bugün ortaya çıkan pislikler değildir. Bu çeteler sermaye devleti için olmazsa olmaz çetelerdir. Bu pisliğin ortaya çıkarılması ise devletin içindeki çatışmanın bir ürünüdür. Yoksa ne AKP'nin yaptığı onca saldırıdan bu çevreler rahatsızdır ne de sermayeye hizmette sınır tanımayan AKP.

Kontrgerilla yapılanmaları kapitalist ülkelerin

vazgeçilmezidir. Türkiye'deki bu tarz örgütlenmenin finansmanının ABD, askeri eğitiminin de CIA tarafından yapıldığı biliniyor. Bu tarz örgütlülüklerin icraatları sermaye tarafından hep savunulagelmiştir. İlerici ve demokrat güçleri, devrimcileri katletmekte kullanılan bu yapılanmaların işleri sermaye devletinin kalıcılığını sağlamaktır. Bu yapılar işlerin gayriresmi bir şekilde yürütülür. Buna örnek olarak Umut Kitapevi'nin bombalanmasını gösterebiliriz. O zaman şimdi Genelkurmay Başkanı olan Yaşar Büyükanıt bu örgütün elemanları için "o çocukları tanımam hepsi iyi çocuklardır" demesi ve bu açıklamaya o dönem yine hükümette olan AKP'nin hiç ses çıkarmaması tabloyu anlatmaya yeter aslında!

Bu yaşanan gelişmelerden çıkarmamız gereken dersler var. Bir söz vardır "Filler tepişir çimenler ezilir" diye. Burada fillerin ve çimenlerin kim olduğu açık. Kendi iç çatışmalarında biz işçi ve emekçileri yedeklemeye çalışanlar, haklarımıza karşı saldırıda hiçbir ayrışma ya da çatışma yaşamıyorlar.

Bizler bu asalak sınıfın ve onların hizmetkarlarının oyununa gelmemeliyiz. Kendi çıkarlarımız ve sorunlarımız etrafında birleşerek yaşamımızın köleleştirilmesine karşı mücadele etmeliyiz. Tepişen fillerin altında ezilen çimenler olmayacağımızı bu asalaklara göstermeliyiz.

İşçilerin kurtuluşu kendi ellerindedir!

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!

İşçi kadınlar ! Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya karşı mücadeleye!

Sermaye devleti, IMF'nin direktifleri ile "Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası" adı altındaki saldırı paketini ısıtıp ısıtıp biz işçi emekçilerin önüne çıkartıyor. İşçi ve emekçilere karşı sömürünün had safhaya ulaştığı bugünlerde "sağlıkta reform" adı altında geçmiş mücadeleler sonucu kazandığımız birçok hakkımız gaspedilmeye çalışılıyor. Kölece yaşamı bize dayatanlar, bu kapsamlı saldırıyla bizleri illiğimize kadar sömürmeye hazırlanıyorlar.

İşçi kadınlar!

Toplumsal yaşamın tüm alanında ikinci konuma itilen biz emekçi kadınlar, sermayenin saldırılarını iki kat daha fazla yaşıyoruz. Genelde sigortasız ve düşük ücretli ve kayıtdışı çalıştırılan biz emekçi kadınların sağlığı paralı hale getiren bu yasa tasarısıyla birlikte çalışma hakkı ellerimizden alınacak. Ayrıca sonu belli olmayan bir karanlığa sürüleceğiz. Hem işçi hem de kadın olmamızdan kaynaklı daha fazla sömürüye maruz bırakan bu tasarı yasalaştığı koşulda şunlar olacak:

* Pek çok kadın için emekli olmak hayal olacak. 65 yaşına kadar çalışsak bile, 9 bin gün prim ödeyememiş olmamız yüzünden emeklilik hakkımızı kullanmamız mümkün olmayacak.

* Bugün sefalet ücreti olan emekli aylıklarımız bugünkü ücretten de aşağı çekilecek.

* Ev dışında çalışmadığımız ve hiçbir gelirimizin olmadığı durumda ise ya her ay prim ve tedavi ücretlerinin en az %20'sini ödeyerek kırk katırı; ya da sigortasız yaşayıp tedavi (ilaç, ameliyat, yatak ücreti vb.) ücretlerinin tamamını ödeyerek kırk satırı seçeceğiz.

* Sigortalı olarak çalışan eşimiz 1800 gün prim ödeyemeden ölmüşse biz ve çocuklarımız başımızın çaresine bakacağız. Ölen eşimiz 1800 günden fazla prim ödemişse sefalet ücretinin % 50'si ile geçinmeye mahkûm olacağız.

* Asgari ücret ile çalışıyorsak ya hasta olmayacağız ya da hastayken dişimizi sıkarak iyileşeceğiz. Çünkü, yasa tasarısının buyurduğuna göre, hastaneye gitmek, tetkik yaptırmak, cüret edip ilaç almak en basit hastalıkta

bile bir aylık mutfak masrafımızı alıp götürecek.

* Gece yarısı, çocuğumuzun ateşi 40'a çıkmışsa ve cebimizde para yoksa çaresiz kalacağız. Çocuğumuzu kucaklayıp hastaneye koştuğumuzda ise hastane kapısından kovulacağız. Yıllarca ödediğimiz sigorta primleri çocuğumuzun havale geçirmesine engel olamayacak.

* Sağlık ocaklarında çocuklarımızın sağlık muayenelerini ve aşılarını yaptıramayacağız. Sürekli kullandığımız ilaçları yazdıramayacağız, danışmanlık hizmeti alamayacağız. Çocuklarımızın aşıları için gerekli parayı bulamazsak yavrularımızın; hepatit, verem, çocuk felci gibi aslında tedavisi çok kolay olan "çağ dışı" hastalıklar nedeni ile sağlıklarını hatta yaşamlarını yitirmelerine göz yumacağız.

Yasa tasarısına karşı yüzbinlerce işçi ve emekçi alanlara çıktı. Yasanın geri çekilmesi için kararlı bir mücadele yürüttüler. Mücadele azmini büyüterek direniş ateşini körüklediler. Bu durumdan rahatsız olan hükümet göstermelik birkaç önemsiz değişiklik yaparak yasa konusundaki kararlılığını sürdürüyor. Hükümet tartışmalara konu olan emzirme yardımı da kısmi değişiklik yaptı. Ancak bu kısmi düzenleme geleceğimizi karartan bu yasa tasarısının özüne değiştirmiyor.

OSİMDER Kadın İşçi Komisyonu olarak tüm erkek ve kadın işçileri sosyal yıkım saldırılarına karşı haklarımıza sahip çıkmaya çağırıyoruz. Sermayenin oyununa gelmeden bir kez daha emeğin hak mücadelesini yükseltmeye çağırıyoruz. Kazanılmış haklarımızın gaspedilmesine izin vermeyelim. İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ta güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya karşı 1 Mayıs'ta Taksim 1 Mayıs Meydanı'na çıkalım!

OSİM-DER Kadın İşçi Komisyonu

Dünyadan...

Mısır'da polis 7 grevciyi öldürdü, yarım milyon işçi sokakta!

Mısır'da, yaklaşık iki yıldır süren grev dalgasının öncülüğünü yapan Mahalla tekstil işçilerinin kararlaştırdıkları grev yoğun polis baskısı nedeniyle başlatılmadı. Bunun üzerine işçi yakınları ve işsizlerin de sokaklara dökülmesi üzerine çıkan ve gerçek mermi ile gaz bombalarının kullanıldığı çatışmalarda biri çocuk 7 kişi öldü.

Başkente iki saat mesafedeki Mahalla 35 bin polisle çevrilerek kente giriş çıkışlar durduruldu. 5 Nisan'da devlet güdümlü sendika federasyonu Mısır Genel İşçi Federasyonu'nun da desteğiyle yasadışı ilan edilen greve öncülük eden çok sayıda işçi de tutuklanmıştı. 6 Nisan'da da grevi engellemek için seferber olan polis öğleden itibaren greve çıkan işçilere şehrin her yanında ateş açtı. Polis, şehrin her yanında grevcileri desteklemek üzere gösteri yapan çocuklara ateş açıyor.

Mısır işçileri her şeye rağmen direnişlerini sürdürmekte kararlı olduklarını belirttiler.

Mısır muhalefetine önemli bileşenlerinden yargıçlar hareketi de, yarın direnişçi işçilerle dayanışma için yanlarında götürcekleri gıda ile kente girmeye çalışacaklar.

Kentte olağanüstü hal ilan edilmesi an meselesi. Mısırlı işçiler yaşadıkları vahşet karşısında uluslararası dayanışma istiyor.

Yunanistan'da yine sosyal güvenlik grevi

İşçi ve memurlar, hükümetin sosyal güvenlik yasasında yapmak istediği değişiklikleri protesto amacıyla 19 Mart'ta yeniden 24 saatlik genel greve gitti. Genel grev ülkede hayatı felç etti. Yunanistan'da belediye işçileri de grev yaptılar ülkede 12 gün boyunca çöpler toplanmadı.

Ülkede toplu taşımacılık durdu, uçak seferleri yapılmazken okullar, üniversiteler ve devlet daireleri de greve destek verdi. Bankalar hiçbir işlem yapmadığı için ATM'lerdeki para çekme işlemleri de durduruldu. Devlet televizyonları ve radyoları dahil hiçbir yayın organı yayım yapmadı..

Hükümetin, Avrupa Birliği'nin tavsiyelerine uyararak hazırladığı yeni tasarı emeklilik yaşını erkeklerde 65, kadınlarda 60'a çıkarıyor. Tasarı, tüm iş alanlarındaki toplam 152 emekli sandığının tek çatı altında toplanmasını da öngörüyor.

Gandrange: Öfkeli metal işçileri!

Fransa-Gandrange iş yeri yönetiminin iş aldığı 1100 işçinin 575'ini işten çıkarma kararına sinirlenen metal işçileri, iş yeri bürosunu basıp dağıttılar. Dünyanın en büyük metal tekeli konumuna sahip Arcelor Mittal 1999 yılında sembolik olarak işletmeyi 1 franka satın almışlardı.

Nike'nin 20 bin çocuk işçisi greve gidiyor

Vietnam'da ünlü spor giyim markası Nike fabrikasında çalışan çoğu çocuk ve kadın 20 binden fazla işçi ücretlerinin artırılması ve çalışma koşullarının düzeltilmesi istemiyle greve gitti

Vietnamın güneyindeki Long An eyaletinde, çoğu kadın ve çocuk 21 bin kadar işçinin çalıştığı Ching Luh fabrikasındaki çalışanlar, kafeteryada daha iyi yemek çıkarılmasının yanı sıra ortalama 59 dolar olan aylık gelirlerinin yüzde 20 artırılmasını istiyor. Ülkede tüketici fiyatları geçen yıl yüzde 19 arttı.

KKTC'de sendikalar grevde

KKTC'de kamuda yetkili 5 sendika, hükümetle yaptıkları mali protokol görüşmelerinin sonuçsuz kalmasından sonra başlattıkları eylemler çerçevesinde 19 Mart günü örgütlü buldukları işyerlerinde grev yaptı.

Sendikalar, grev sürerken Lefkoşa'da Atatürk Meydanı'nda da miting düzenledi.

Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası (KTÖS), Kıbrıs Türk Orta Eğitim Öğretmenler Sendikası (KTOEÖS), Kıbrıs Türk Amme Memurları Sendikası (KTAMS), Kıbrıs Türk Kamu Görevlileri Sendikası (Kamu-Sen) ile Kıbrıs Türk Devlet İşçileri Sendikası'na (Kamu-İş) bağlı çalışanlar, Lefkoşa 10. Yıl Parkı'nda (Kuğulupark) toplanarak, Cumhurbaşkanlığı binası önünden Atatürk Meydanı'na (Sarayönü) yürüdü. Yürüyüş sırasında ve mitingde, "hükümet istifa", "birlik mücadele dayanışma" sloganları atıldı.

Mitingde yapılan konuşmalarda, hükümet, daha önce verdiği sözleri tutmamakla ve sermayeye "teslim olmakla" suçlandı.

Ücretler belirtildiği gibi ve zamanında ödenmediğinde ne yapılabilir?

4857 sayılı İş Yasasının 24. maddesinin II numaralı bendinin (e) fıkrası uyarınca "İşveren tarafından işçinin ücreti kanun hükümleri veya sözleşme şartları gereğince hesap edilmez ve ödenmez ise" işçinin derhal fesih hakkı doğar. Yani işçinin ücretinin ya da eklerinin (fazla çalışma, ikramiye, hafta tatili ücreti gibi) ödenmemesi yada eksik ödenmesi halinde işçi, bildirimsiz fesih hakkını kullanarak kıdem tazminatı talebinde bulunabilir.

İşçinin ücreti eğer zamanında ödenmez ise iş yasasının 34. maddesi uyarınca, işverenler, işçi ücretlerini ödeme gününden itibaren yirmi gün içinde zorlayıcı bir neden dışında ödenmezse, işçi iş görme borcunu yerine getirmekten kaçınabilir. **Yani iş durdurulabilir.** Bu nedenle kişisel kararlarına dayanarak iş görme borcunu yerine getirmemeleri sayısal olarak toplu bir nitelik kazansa dahi grev olarak nitelendirilemez. Ayrıca gününde ödenmeyen ücretler için mevduata uygulanan en yüksek faiz oranı uygulanır. Öte yandan, işçilerin bu nedenle iş sözleşmeleri çalışmadıkları için fesh edilemez ve yerine işçi alınmaz, bu işler başkalarına yaptırılmaz.

Uygulamada bazı işverenler ücret ödemelerini parça bölük yapmaktadırlar. **Halbuki işçinin ücreti zamanında ve tam olarak ödenmesi gerekir.** Örneğin işveren ayın birinde ödemesi gereken ücretin bir kısmını gününde, diğer bir kısmını yirmi beşinci gününde öderse bu durumda geç ödenen kısmı için mevduata uygulanan en yüksek faiz üzerinden ödeme yapılması gerekir.

İşçilerin ücretlerinin gününde ödenmemesi nedeniyle iş görme edimlerini yerine getirmekten kaçındıkları sürede (işçinin çalışmadıkları süre), ücret

ve diğer haklarının verilip verilmeyeceği yasa maddelerinde açıkça belirtilmemiştir.

İşçinin ücreti kanun hükümleri veya sözleşme şartlarına uygun olarak hesap edilmez veya ödenmezse, işçi iş sözleşmesini 4857 sayılı İş Yasasının **24-II-e*** maddesi gereğince bildirimsiz feshederek tazminatını talep etme hakkına sahiptir.

Belirtmek gerekir ki bu ve benzeri durumlarda hakları kullanmak için toplu olarak hareket etmek her açıdan işçilerin yararına olacaktır. Eğer işçi sözleşmesini haklı olarak fesettikten sonra, tazminat ve alacakları işveren tarafından verilmez ise; önce bağlı bulunduğu Çalışma Bölge Müdürlüğü'ne dilekçe ile olayı bildirmeleri sonra da iş mahkemelerine başvurmaları gerekmektedir.

* 4857 sayılı İş Yasası **24-II-e** Maddesi : **İşçinin haklı nedenle derhal fesih hakkı** "İşveren tarafından işçinin ücreti kanun hükümleri veya sözleşme şartlarına uygun olarak hesap edilmez ve ödenmez ise"

OSİM-DER Hukuk Komisyonu

OSB-İMES İŞÇİLERİ DERNEĞİ

Y. Dudullu Mah. Kerem Sok. No: 5/3 (MODOKO Camii arkası) ÜMRANIYE

TEL: 0 (216) 540 35 80

e-mail: osimder@yahoo.com

**Güvencesiz
çalışmaya
geleceksiz
yaşamaya
karşı**

**OSİM-DER ile
1 MAYIS'a!**

İşçi Bülteni Özel Sayı: 290 * Fiyatı: 25 YKr * Nisan 2008 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEVRAN EKİNCİ
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel: 0 (212) 621 74 52
Baskı: Özdemir Mat. * Adres: Davutpaşa Cad. Güven San. Sit. C Blok No: 242 Topkapı/İST * Tel: 0 (212) 577 54 92